

RESULTATS ESTADÍSTICS DE QUARANTA CASOS D'OZENA TRACTATS AMB LA VASELINA BARITADA

pel Dr. RICARD BOTEY

Fa un any que tracto els meus malalts d'ozena, amb injeccions sub-mucoses de vaselina baritada.

El fonament de ma conducta va ésser exposat no fa gaire temps, a la Reial Acadèmia de Medicina de Barcelona. En breus paraules us diré en què consisteix:

Les tan conegudes injeccions de parafina necessiten instruments de gran poder de propulsió, amb previ escalfament de la xeringa abans de fer la injecció. Demés, cal cuitar molt, perquè als pocs segons, la parafina endurida pel refredament, no passa per la llum de l'agulla. Això priva d'obrar amb la lentitud necessària a una col·locació de la parafina sota la mucosa nasal, la qual cosa dóna lloc a estrips d'aquesta i a la poca difusibilitat del medicament.

Es consegueixen més còmodament els mateixos efectes utilitzant en lloc de la parafina dura la vaselina vulgar, de consistència tova. La vaselina reconstitueix d'igual manera l'arquitectura endonasal, i, cosa important, no es reabsorbeix; queda enquistada en el lloc on se la ficà.

En la sessió del primer de Juny de 1920, de l'Acadèmia de Medicina de París, els Drs. LETULLE i ALGLAVE llegiren una comunicació titulada: *Nota sobre els pseudotumors provocats per les injeccions d'oli de vaselina medicamentosa en els teixits*. En aquesta comunicació es citen casos de malalts, en els quals s'injectà sota la pell medicaments dissolts en vaselina líquida, la qual vaselina no s'havia encara reabsorbit alguns anys des-

prés de la injecció, donant lloc a la formació de fibromes a l'entorn del lloc de la injecció.

El Dr. BALZER, que prengué la paraula en dita sessió, va dir que la vaselina no s'absorbia pels teixits, persistint-hi en qualitat de cos estrany, indefinidament.

El Dr. ACHARD, que va intervenir en el debat, afegí que en vista dels inconvenients de la vaselina líquida que no es reabsorbeix, havia deixat d'utilitzar-la com a veïcle de les vacunes antitífòdiques i antiparatífòdiques, preferint els cossos grassos d'origen vegetal o animal, com l'oli d'olives o la lanolina.

Si és cert el que acabem de sentir, vos ha de sorprendre com a mi, que resultant que la vaselina líquida és intransformable, indestructible, hagi servit per disseminar en l'organisme un medicament tònic-cardíac com la càmbora, en forma de les tant conegudes injeccions dites d'oli camforat, conegudes de tots.

Per altra part, vàreig, a fins de l'any passat, injectar sota la pell de dos conillets d'Indies en tres diferents punts de l'esquena, un centímetre cúbic de vaselina líquida tenyida amb blau de metilè. Al cap de sis mesos s'havia destenyit una mica, però la vaselina encara hi era. A l'entorn d'ella es formà una mena de bossa fibrosa, produïda per la proliferació del teixit conjuntiu, amb formació de cèl·lules rodones i cèl·lules gegants, que voltaven les gotes de vaselina com a veritables quistos.

Aquest treball de reacció orgànica no apareix sinó després de temps. Essent-ne l'origen d'indole probablement química: vaselines contenint carburs etilènics no saturats. Demés, he reparat que aquesta inflamació dels teixits és més gran amb la vaselina que amb la parafina.

Així les coses, a fi de conseguir un efecte més permanent, injecto actualment sota la mucosa nasal, una part de vaselina per a dues de barita. La vaselina, com vos acabo de provar, no es reabsorbeix i la barita s'enquista en el lloc de la seva introducció. La barita, com tots sabeu, és una substància completament insoluble en tota mena de líquids, àdhuc en els àcids més forts, essent per tant inofensiva i irreabsorbible, per allò que *corpora non agunt sine soluta*.

La meua fórmula és:

Vaselina blanca.	10 grams
Sulfat de bari finament pulveritzat, que	
passi pel sedàs de seda.	20

Per a aquestes injeccions poden utilitzar-se les mateixes xeringues de la parafina i també una xeringa nasal qualsevulla.

Els avantatges de la vaselina sobre la parafina en el tractament de l'ozena, són: Major facilitat de tècnica; poder utilitzar un senzill instrumental; necessitar molt poc esforç de propulsió; ser menys dificultosa la difusió del medicament; disposar en cada injecció de tot el temps per insinuar lentament la substància, a fi de vigilar el bulto produït en la mucosa nasal evitant-ne l'esqueix.

No cal, per fer desaparèixer la pudor de l'alè i les crostes, reconstituir totalment l'arquitectura endonasal. Basta, amb la vaselina baritada, estrènyer el terç anterior de les fosses nasals, engruixint artificialment el sèptum i el cap dels cornets inferiors.

Tampoc cal, com quan utilitzàvem la parafina, ficar una gran quantitat de vaselina, perquè aquesta ultra estimular la proliferació dels teixits que la volten, com hem dit ja, va lentament estenent-se a certa distància, a la manera de la gota d'oli en el marbre; havent trobat a voltes que la inflor dins del nas conseguida amb la vaselina, havia després crescut en lloc de minvar, com passa amb la parafina.

Els efectes curatius de la vaselina baritada en l'ozena són més accentuats i ràpids que els guanyats amb la parafina.

Els efectes curatius de la vaselina baritada en l'ozena són més accentuats i ràpids que els guanyats amb la parafina. Aquesta aseca un bon xic la mucosa nasal, mentre que la vaselina tendeix a conservar la seva humitat, l'engruixeix més fàcilment, desapareguent més prompte la fetor nasal.

En l'espai de dotze mesos, he tractat amb les injeccions de vaselina baritada, quaranta malalts d'ozena.

Els malalts amb un estat d'atròfia no molt accentuada de la pituitària, que han sigut en nombre d'onze, s'han curat tots en l'espai de dos o tres mesos. Un d'ells amb dues injeccions; dos amb tres injeccions; dos més amb quatre injeccions, i els sis restants amb vuit o nou; no havent encara tingut recidiva en cap d'ells.

En el segon grup van inclosos els malalts amb atròfia marcada, en nombre de vintidós. He de dir-vos que també he conseguit curar aquests malalts.

He hagut de menester més temps, bastaren de quatre a sis mesos, fent una i dues injeccions per setmana.

Resten set malalts amb una atròfia accentuada de la mucosa nasal. D'aquests set n'hi ha tres que es poden considerar curats després de vuit o nou mesos de tractament; els altres quatre estan en cura.

En els casos de rinitis atròfica molt avançada, casos en els quals fracassa la parafina, he conseguit resultats molt acceptables combinant les injeccions de vaselina baritada amb les de vaselina líquida, intercalades en els llocs convenients.

En suma, el tractament de l'ozena amb les injeccions submucoses de vaselina baritada m'ha donat excel·lents resultats, millors que els conseguits amb la parafina.

Malgrat el meu optimisme en el referent a l'esdevenidor d'aquestes injeccions, crec que tan sols el temps decidir  de llur positiva eficàcia per a la curació de la repugnant rinitis atròfica f tida.